

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

- ἀπιστίαι γάρ ἐσθ' ὅμοιον τοῦτό γε,
εἰ καὶ βιάζεται κοτύλην τις τοῦβόλου 130
ᾠνούμενος πίνειν ἑαυτόν.
- (ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΣ) τοῦτ' ἐγ[ὼ (5)
προσέμενον· οὗτος ἐμπесὼν διασκ[εδᾶι
τὸν ἔρωτα.
- (Cμ.) τί δέ μοι τοῦτο; πάλιν οἴμω[ζέτω.
προῖκα δὲ λαβὼν τάλαντα τέτταρ' ἀργύρου
οὐ τῆς γυναικὸς νενόμιχ' αὐτὸν οἰκέτην· 135
ἀπόκοιτός ἐστι· πορνοβοσκῶι δώδεκα (10)
τῆς ἡμέρας δραχμὰς δίδωσι.
- (Χαι.) δώδεκα·
πέπυς]τ' ἀκριβῶς οὗτοςὶ τὰ πράγματα.
- (Cμ.) μηνὸς διατροφὴν ἀνδρὶ καὶ πρὸς ἡμερῶν
ἕξ.
- (Χαι.) εὖ λελόγισται. δὴ ὀβόλους τῆς ἡμέρας, 140
ἱκανό]ν τι τῶι πεινῶντι <πρὸς> πτικάνην ποτέ. (15)
- (?ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ)
Χαρίσι]ός σε προσμένει, Χαιρέ[στρατε.
τίς ὄδ' ἐς]τι δ[ή], γλυκύτατε;
- (Χαι.) ὁ τῆς [νύμφης πα]τήρ.
(?Αβρ.) ἀλλὰ τί παθ]ῶν ὡς ἄθλιός τις[
ὁ] τρικκακοδ[αίμων ψάλ]τριαν 145
σαγ γυναῖκα (20)
- (quot desint uersus ignotum, sed non amplius xxxv ut uidetur)